

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Landstinget. № 161.

Tolste Session.

68de Møde.

Mandagen den 21de Januar Kl. 1.

(Fortsat.)

Willing (forts.): Det blev udtalt af den ærede 1ste Landstingsmand for 5te Kreds (Drejer), saavel som af den ærede 4de Landstingsmand for Kjøbenhavn (Madvig), at man skulde give Embedsmændene en rundelig Løn, da derved de bedste Kræfter vilde komme frem og søge Embederne. Jeg kan ikke andet end meget forundre mig herover; thi vi have hørt, at de samme Mænd gjorde et ganske andet Princip gjældende, da vi behandlede Loven om Amtsraadene; da sagde de, at man netop ved ikke at give Løn fik de bedste Kræfter. De synes saaledes at være i Modsigelse med sig selv. De ærede Herrer gik ud fra, at de Vedkommende, som vælges til Amtsraadene eller slige Bestillinger, opnaae disse Poster ved Medborgeres Tillid, og at det derfor er Grespøster; men jeg vil dog tillade mig at spørge, om Grespøsten ikke bliver endnu større derved, at det er Kongen, som udnævner Bestillingsmanden. Det maa dog være ligesaa stor en Gæde at blive valgt af Kongen som af Medborgeres Tillid. Jeg skal imidlertid ikke forfølge dette Punkt videre. Den ærede 1ste Landstingsmand for 5te Kreds (Drejer) fremsatte ogsaa det Spørgsmaal, om disse Embedsmænd ere lønnede nogenlunde saaledes, at de ikke ere udsatte for Fristelser. Jeg troer, at det er uheldigt at drage dette Spørgsmaal saaledes frem her. Jeg troer, at den ærede Landstingsmand

vil indsee, at man ikke kjøber Retferdigheden for Penge, og jeg vil appellere til hans Sælske, til hans Retfærdighed, som jeg har den største Overbeviisning om er tilstede; og jeg vil spørge ham, om han virkelig troer, at det vil kunne lede til Fristelse hos retfærdige og retfærdige Mænd, naar de have en saadan Løn? Spørger man dernæst, hvorvidt den Sum, der er den højeste for den første Klasse, er tilstrækkelig, vil jeg henlede Opmærksomheden paa, at den ærede 4de Landstingsmand for Kjøbenhavn (Madvig) nævnte ideligt 2,500 Rb.; men Forslaget her gaaer jo udover 3000 Rb. 2,500 Rb. ere ikke her satte som Maximum; men efter 10 Aars Tjeneste kommer Alderstillaaget til, foruden Sedtillaaget; altsaa Maximum vil kunne gaae op til nogle og tredive hundrede Rigsdaler. Jeg troer, at det vil være ganske tilstrækkeligt. Jeg troer, at Embedsmanden ved at erholde, hvad der er foreslaaet af Folkethinget, vil blive stillet saaledes, at der ikke kan være nogen Fristelse for ham til af Næringsforg at begaae nogen Forseelse eller at tage Stikpenge, som det er blevet udtret af nogle af de andre Herrer. Jeg for min Deel vil ønske, at Embedsmændene maae leve saa lykkeligt og frit som nogen Anden; men naar de Herrer troe, at Landmanden er stillet i langt bedre Forhold og under langt heldigere Vilkaar, saa vil jeg dog bemærke, at medens her er sat en rund Sum, som han kan tage under alle Omstændigheder, maa Landmanden mangt et Aar, naar Sommeren har været tør, eller det har været ugunstigt Veir, see sine Forhaabninger glippe; saa at Udbytten af hans Høst bliver meget ringe. Den nævnte ærede